

Reunió dels representants de les associacions internacionals de catalanística amb representants de l'Institut d'Estudis Catalans. —El dia 17 de maig de 2002 va tenir lloc a Barcelona una sessió de treball intensiva entre els representants de les associacions internacionals de catalanística i alguns membres de l'Institut d'Estudis Catalans. Aquest acte, promogut des de la presidència de l'IEC i la direcció del Servei de Relacions Exteriors de la ma-

teixa institució i organitzat i coordinat des de la secretaria de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, tenia com a objectiu propiciar fórmules de col·laboració conjunta que serveixin per a difondre la catalanística entre la comunitat científica mundial, per a contribuir a l'exigència en el treball dels catalanistes i per a projectar la presència del català en el marc internacional i, especialment, en el marc de la Unió Europea; en relació amb aquest organisme, cal tenir en compte que el Ple de l'IEC li ha adreçat un manifest per a defensar-hi la presència del català. En certa manera, doncs, entre els mòbils de la reunió hi havia el desig de donar continuïtat als principis que, tal com recordava el president de la institució promotora, senyor Manuel Castellet, van moure Prat de la Riba a fundar fa gairebé un segle l'Institut d'Estudis Catalans. A més dels impulsors, van assistir a la reunió els presidents, o representants delegats, de l'Anglo Catalan Society, l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, l'Association Française des Catalanistes, l'Associazione Italiana di Studi Catalani, la Deutsch Katalanisten Verband, la North American Catalan Society i la Societat Catalana de Llengua i Literatura, filial de l'IEC.

Una part important de la sessió es va dedicar a l'intercanvi d'informació sobre les activitats de les associacions convidades, que resumim breument a continuació. Fundada fa cinquanta anys, l'Anglo Catalan Society ha mantingut el perfil acadèmic i polític dels inicis; té uns tres-cents socis, una part important dels quals són professors; aquesta associació edita la revista *Journal of Catalan Studies* i celebra un col·loqui anual, habitualment molt concorregut i molt acollidor, que serveix també de reunió social. L'Association Française des Catalanistes està concebuda com una entitat elitista, formada per aproximadament cinquanta llicenciats i professors, encarregats de defensar el català en l'àmbit universitari; edita la revista *CREC*, celebra un congrés cada dos o tres anys i publica algunes traduccions i les actes del congressos. L'Associazione Italiana di Studi Catalani, que funciona com a tal des de l'any 1978, té aproximadament cinquanta socis; és una associació oberta que, a més de la llengua i la literatura, té en compte molts altres aspectes de la cultura catalana; cada tres anys celebra un congrés i en publica les actes. La Deutsch Katalanisten Verband compta amb tres-cents socis, la meitat dels quals són especialistes; darrerament ha tendit a incrementar les activitats acadèmiques, de manera que celebra un congrés cada dos anys, col·labora en l'organització d'altres congressos els anys que no en té de propis i organitza de manera regular fòrums de lectors; a més de les actes de les seves reunions científiques, els catalanistes alemanys publiquen les revistes *Mitteilungen des Deutschen Katalanistenverbandes* i *Zeitschrift für Katalanistik* i doten el Premi Brigitte Schlieben-Lange i una beca, destinats a projectes de recerca; aquesta associació ha estat reconeguda oficialment com a «Centre català a l'estranger». La North American Catalan Society, creada l'any 1978 a Illinois, té com a objectiu la promoció de la llengua i la cultura catalana als Estats Units; té gairebé tres-cents cinquanta socis de diferents llocs del món; celebra un congrés anual i un col·loqui cada tres anys i publica la revista *Catalan Review*. En aquest intercanvi d'informacions, la Societat Catalana de Llengua i Literatura va oferir a la resta d'associacions la infraestructura de què disposa.

A més dels informes específics sobre cada associació, els assistents van intercanviar l'opinió sobre altres temes. En general, van coincidir a assenyalar que, malgrat les particularitats de cada país, la tendència a una reducció de cursos en l'ensenyament universitari no afavoreix l'ensenyament del català a l'estranger, per bé que una bona política de beques sí que podria incrementar-lo. Es va constatar que la coordinació dels lectorats i el foment exterior de la cultura catalana és irregular, tant des del punt de vista econòmic com pel que fa a l'atribució de lectors als centres amb més tradició o més interès per la catalanística; es va comentar el fet que l'Institut Ramon Llull, que s'acaba de crear, pot contribuir en el futur a millorar alguns d'aquests aspectes. També es va debatre la situació paradoxal que ha creat el govern de

la Generalitat Valenciana impedit l'accés a la funció docent dels llicenciats en filologia catalana.

Part de la sessió fou conjunta amb els membres de la Secció Filològica, que el mateix dia celebrava la seva reunió ordinària. Això va permetre un canvi d'impressions més ampli.

L'acte va acabar amb la redacció d'un document signat per tots els representants de les associacions on, a més de regraciar l'oportunitat de la trobada que havia propiciat l'IEC, celebraren la creació de l'Institut Ramon Llull, donaren suport a les universitats valencianes en la reivindicació dels drets legals inherents a les titulacions atorgades i s'adheriren al manifest que l'IEC ha adreçat a la Unió Europea per a reclamar la presència del català en aquest organisme internacional. [L. P. i G.]